

ка конь за да въсѣдне. Той даде инструкціи за исполнители на нападеніето, щомъ тѣрбытъ подадѣхъ знакъ.

Мацко блѣстѣше като герой на коня си, препускаше
Зару. ѣво и на дѣсно като насърчаше солдатытѣ си.

Гаві Сльницето залѣзваше, и сичкыйгь западъ бѣше като наплатень.

И, при едно движеніе на ръката на Мацка, тжрбытъ

Знакът на общото нападанье са даде. . .

Сѣка рота съ протегнхты байонеты като буря са впу-
стиххх на нагорѣ.

Мацко гы слѣдоваше препущецъ.

Окопът на Трипани приличаше на вулканъ, който из-
рыгваше огънь и смърть.

Нападающіе роты нито веднажъ грѣмѣхъ, но запыхтѣлы пристѣнахъ като отъ машинъ бѣскамы. Окопѣтъ безпрестанно изрыгваше смъртоносенъ огнь.

Трипани стоеше по срѣдата като въ изступлено съ-
стояніе.

— Удрете! огонь неугасимъ! Смерть! смерть на враговъ! викаше той.

И въ единъ мигъ чу са страшень крѣськъ който стигаше до звѣздытъ. Противнытъ войскы са сплетохъ въ бой. Чухъ са непрекъснаны гърмежи, минытъ на окопа са хвърлихъ на въздуха като распръснхъ прѣстъ и камъни, щикове-тъ са удрехъ страшно, и дымъ покры полето на страшно-то сраженіе. Веднажъ, дважъ, триждъ линіята отъ вѣтрѣ окопа са поклати змѣеобразно, пакъ са нареди, и пакъ са поклати, и найподиръ са чу единъ ужасень викъ! Ще по-мисляше челоуѣкъ че са сражавахъ исполины. Единъ всадникъ, като прескочи прекъснхътата линія на окопа, наѣбри са предъ Трипани, когато другый единъ конникъ преправи си пѣть презъ противоположната страна.